

نقش انگیزش اشتهايي مردان و زنان در بازداري از نشانه‌هاي غذايي

Role of Appetitive Motivation and Sex Differences in Inhibition Response to Food Cues

Emad Ashrafi, Ph.D.*

University of Science and Culture

Maria E. Aguilar Vafaie, Ph.D.

Tarbiat Modares University

Mohammad-Ali Nazari, Ph.D.

University of Tabriz

Kazem Rasoolzade Tabatabaei, Ph.D.

Tarbiat Modares University

Hamidreza Hassanabadi, Ph.D.

Kharazmi University

دکتر عماد اشرفی

دانشگاه علم و فرهنگ

دکتر ماریا آگیلاروفایی

دانشگاه تربیت مدرس

دکتر محمدعلی نظری

دانشگاه تبریز

دکتر کاظم رسولزاده طباطبایی

دانشگاه تربیت مدرس

دکتر حمیدرضا حسن آبادی

دانشگاه خوارزمی

Abstract: Appetitive motivation is the drive to eat to obtain pleasure in the absence of hunger. The present study aimed to compare women and men with high and low appetitive motivation in terms of inhibition to food cues. Utilizing a causal-comparative design, fifty-nine healthy and normal weight students with high and low scores in the Power of Food Scale (PFS), who were selected from 1300 students, performed a go/no-go task of food and non-food related pic-

چکیده: منظور از انگیزش اشتهايي، کشاننده خوردن برای لذت بردن در حالی است که فرد گرسنه نباشد. پژوهش حاضر با هدف مقایسه زنان و مردان دارای انگیزش اشتهايي زیاد و کم، از نظر میزان بازداري از نشانه‌هاي غذايي انجام شد. این پژوهش با استفاده از طرح علی - مقایسه‌اي انجام گرفت. به این صورت که با بررسی میزان انگیزش اشتهايي ۱۳۰۰ نفر از دانشجویان داوطلب از طریق مقیاس قدرت غذا (PFS)، ۵۹ نفر از زنان و مردان سالم و دارای وزن طبیعی انتخاب شدند و پس از

*ashrafi@usc.ac.ir

دریافت اصلاح نهایی مقاله: ۹۶/۵/۱۷
پذیرش مقاله: ۹۶/۹/۱۱

tures to measure inhibition. Factorial ANOVA showed that women with high appetitive motivation had higher commission errors in exposure to food pictures than non-food pictures. Decreased inhibition in women with high appetitive motivation could be the result of food cues that overstimulate appetitive motivation.

Keywords: appetitive motivation; inhibition; go/no-go task; sex differences

بررسی، در دو گروه دارای انگیزش اشتهايي زياد و کم، جای داده شدند. میزان بازداری این افراد به وسیله تکلیف برو/نرو در تصاویر غذایی و غیر غذایی اندازه‌گیری شد. آزمون تحلیل واریانس عاملی نشان داد که زنان دارای انگیزش اشتهايي زياد در تصاویر غذایی، در مقایسه با تصاویر غیر غذایی، خطای «نروی» بیشتری دارند. کم‌تر بودن بازداری در زنان دارای انگیزش اشتهايي زياد ممکن است به دلیل تحریک بیشتر انگیزش اشتهايي آنها در رویارویی با نشانه‌های غذایی باشد.

کلیدواژه‌ها: انگیزش اشتهايي؛ بازداری؛ تکلیف برو/نرو؛ تفاوت‌های جنسیتی